

Pozycja kredytowa:

$$\begin{aligned}
 & \text{unify}(\{\mathbf{f}(x, g(a, b)) = f(g(y, b), x)\}) \\
 &= \text{unify}(\{x = g(y, b), g(a, b) = x\}) \\
 &= \text{unify}(\{g(a, b) = g(y, b)\}) \cup [x/g(y, b)] \\
 &= \text{unify}(\{a = y, b = b\}) \cup [x/g(y, b)] \\
 &= \text{unify}(\{a = y\}) \cup [x/g(y, b)] \\
 &= \cancel{\text{unify}(\{\})} \cup [y/a, x/g(y, b)] \\
 &= [y/a, x/g(y, b)]
 \end{aligned}$$

$$\text{czyli } \sigma = [y/a, x/g(a, b)]$$

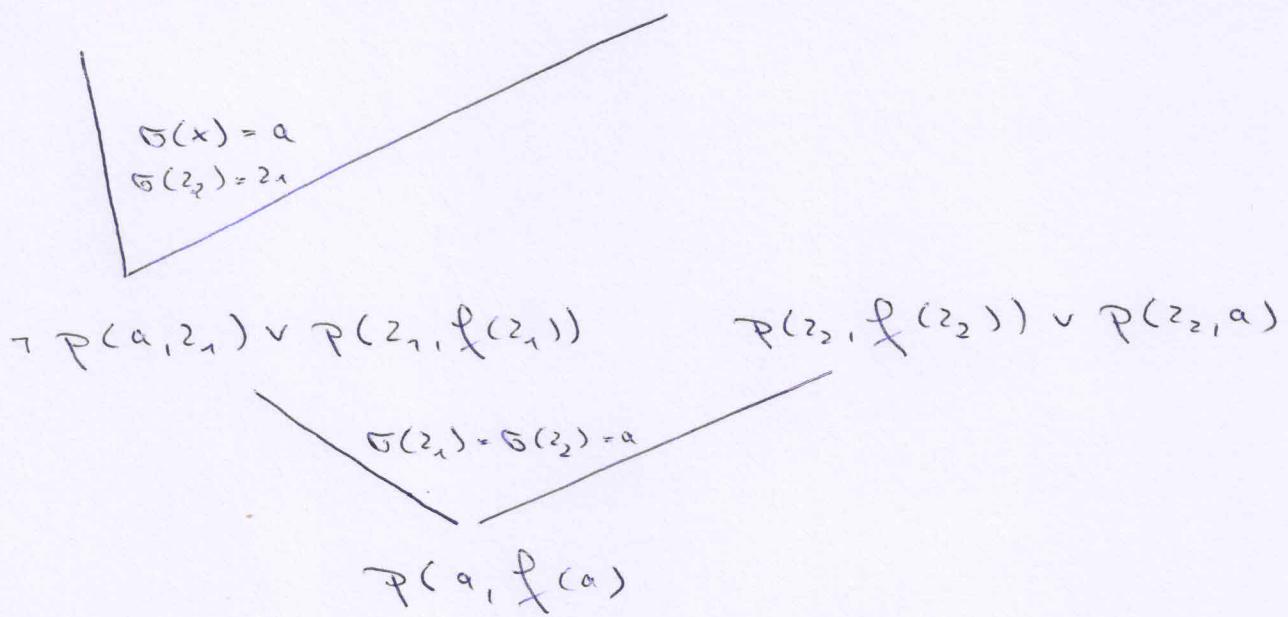
Pozycja kredytowa:

$$\begin{aligned}
 A &= \neg \exists y \forall z (P(z, y) \leftrightarrow \neg \exists x (P(z, x) \wedge P(x, z))) \\
 \neg A &= \exists y \forall z (P(z, y) \rightarrow \neg \exists x (P(z, x) \wedge P(x, z))) \wedge \\
 &\quad ((\neg \exists x (P(z, x) \wedge P(x, z)) \rightarrow P(z, y)) \\
 &= \exists y \forall z (\neg P(z, y) \vee \forall x (\neg P(z, x) \vee \neg P(x, z))) \wedge \\
 &\quad ((\exists u (P(z, u) \wedge P(u, z))) \vee P(z, y)) \\
 &= \forall z (\neg P(z, a) \vee \forall x (\neg P(z, x) \vee \neg P(x, z))) \wedge \\
 &\quad ((P(z, f(z)) \wedge P(f(z), z)) \vee P(z, a))
 \end{aligned}$$

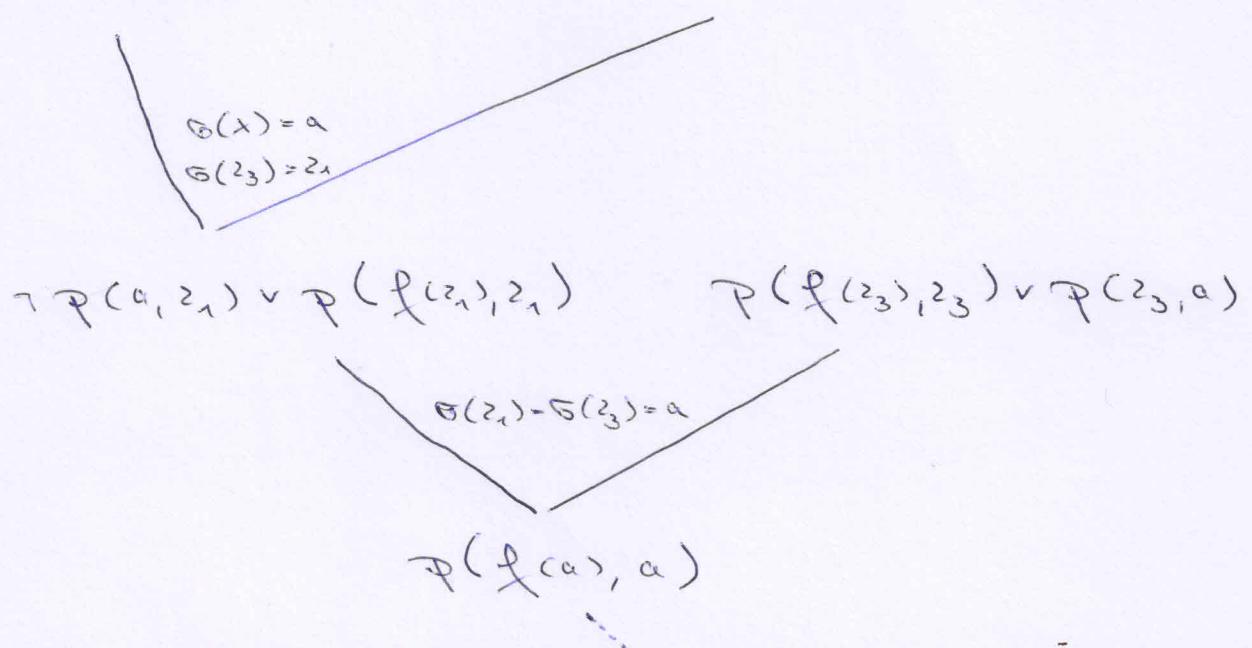
$$= \forall z \forall x (\neg P(z, a) \vee \neg P(z, x) \vee \neg P(x, z)) \wedge \\ (P(z, f(z)) \vee P(z, a)) \wedge \\ (P(f(z), z) \vee P(z, a))$$

$$K_{7A} = \{ \neg P(z, a) \vee \neg P(z, x) \vee \neg P(x, z), \\ P(z, f(z)) \vee P(z, a), \\ P(f(z), z) \vee P(z, a) \}$$

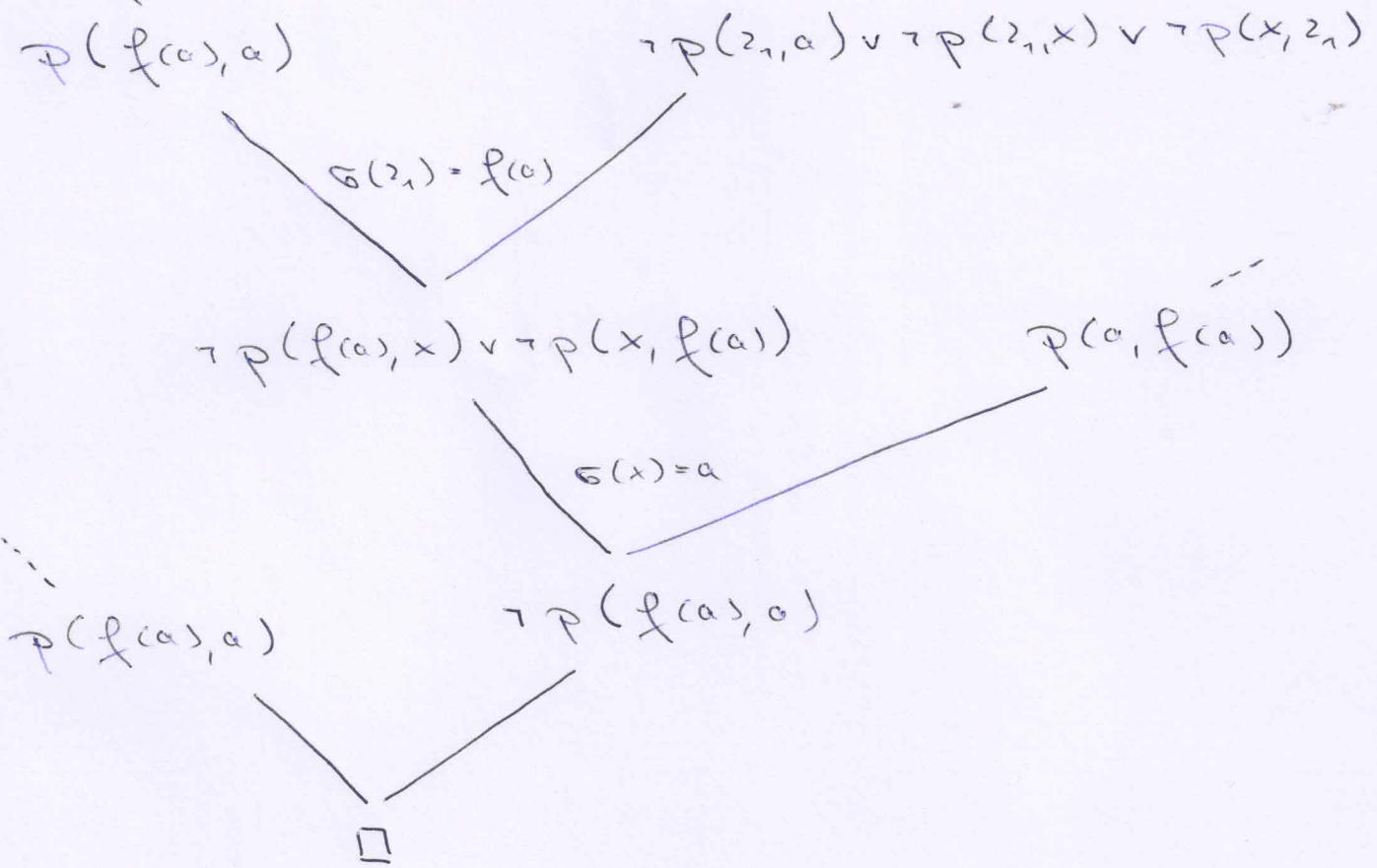
$$\neg P(z_1, a) \vee \neg P(z_1, x) \vee \neg P(x, z_1) \quad P(z_2, f(z_2)) \vee P(z_2, a)$$

$$\neg P(z_1, a) \vee \neg P(z_1, x) \vee \neg P(x, z_1) \quad P(f(z_3), z_3) \vee P(z_3, a)$$

16

2.4 Rozszerzenie w Prologu

w Prologu nie używamy wszystkich formuł w postaci Klausuli:

Def:

(i) Definite Clause

Klausula, w której dokładnie jeden literał jest pozytywny.

(ii) Definite Goal Clause

$\neg G_1 \vee \dots \vee \neg G_n$

(czyli $\neg \exists x_1 \dots \exists x_n G_1 \wedge \dots \wedge G_n$)

(iii) Horn Clauses

Definite Clauses + Definite Goal Clause

Przykład:

$$\{ x + 0 = x, x + s(y) = s(x+y) \}$$

$$\vdash ss0 + ss0 = ssss0$$

$\text{add}(X, 0, X).$

$\text{add}(X, sY, sZ) :- \text{add}(X, Y, Z).$

$\neg \text{odd}(W, ss0, ssss0).$

$\text{add}(X, 0, X)$

$\neg \text{odd}(X, Y, Z) \vee \text{add}(X, Y, Z)$

(18)

 $\neg \text{add}(w, ss0, ssss0)$ $\neg \text{add}(x, y, z) \vee \text{odd}(x, sy, sz)$

$$\begin{aligned}\sigma(x) &= w \\ \sigma(y) &= s0 \\ \sigma(z) &= sss0\end{aligned}$$

 $\neg \text{add}(w, s0, sss0)$ $\neg \text{add}(x, y, z) \vee \text{odd}(x, sy, sz)$

$$\begin{aligned}\sigma(x) &= w \\ \sigma(y) &= 0 \\ \sigma(z) &= ss0\end{aligned}$$

 $\neg \text{add}(w, 0, ss0)$ $\text{add}(x, 0, x)$

$$\begin{aligned}\sigma(w) &= x \\ \sigma(x) &= ss0\end{aligned}$$

□

$$\sigma(w) = \underline{\underline{s0}}$$

Obserwacje:

19

- zaczynamy z celem
- wynik kroku rezolucji uzywamy w kolejnym kroku
- druga kląsula jest kląsula ze zbioru startowego - albo przedkiem aktualnego.

Rezolucja SLD

Linear Resolution for Definite Queries
with Selection Function

Twierdzenie

- Rezolucja SLD jest \Box -zupełna dla kląsuli głosnia, tzn.
jeżeli M nie jest spławnia, istnieje
rezolucja SLD, taka iż $M \stackrel{\text{SLD}}{\not\models} \Box$.

Uwaga: Nie każda rezolucja musi się skończyć z \Box - nawet jeśli istnieje jedna taka.

→ strategia wyboru
"drzewo odpowiedzi"

Strategia Prologu

20

- zastosuj pierwszą klausulę z góry
- wybierz cele od lewa

Przykład:

$$P(x) :- g(x), r(x)$$

$$P(3).$$

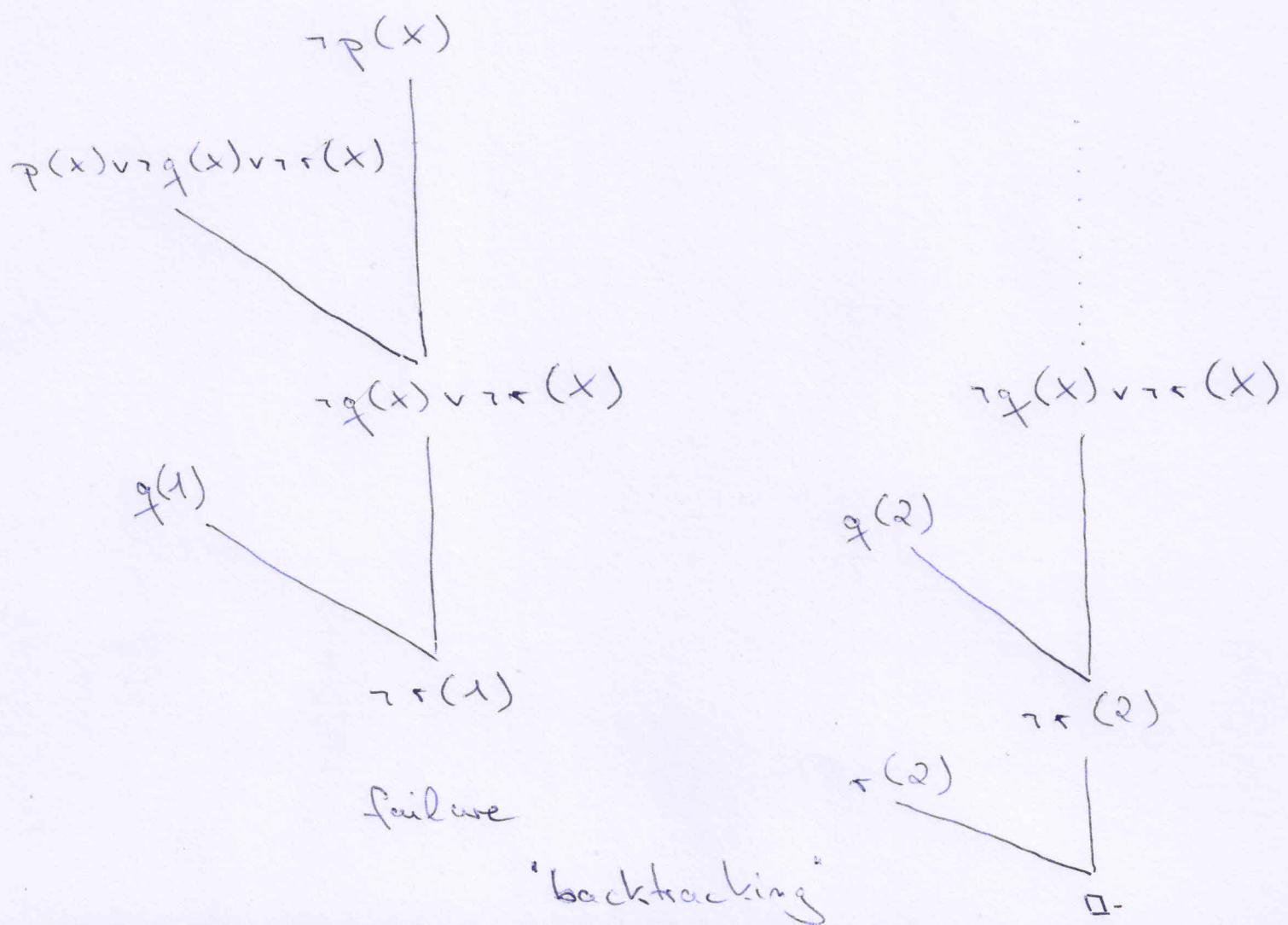
$$g(1).$$

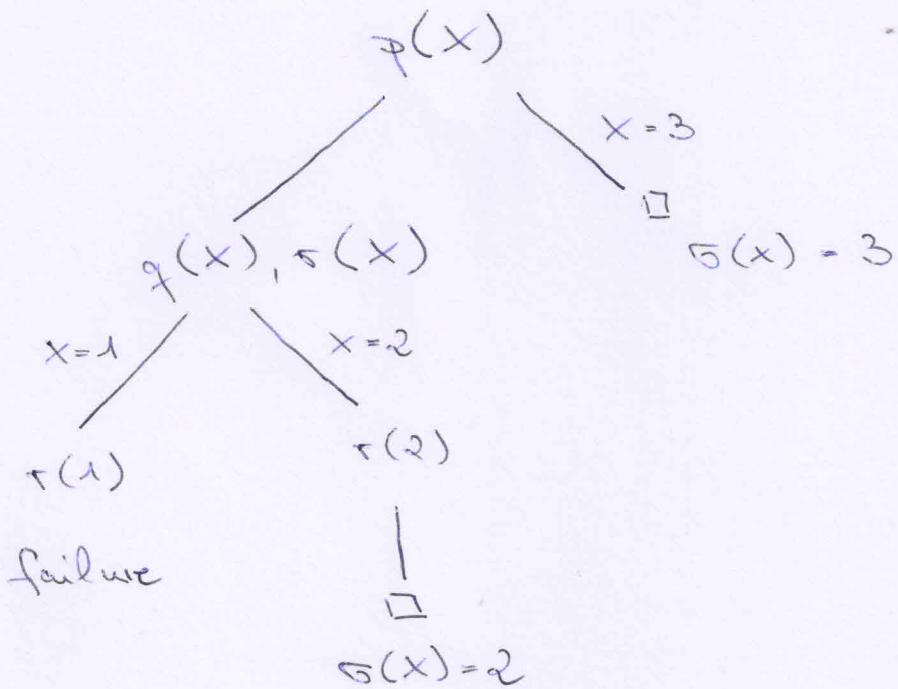
$$g(2).$$

$$r(2).$$

$$r(3).$$

$$?- P(x)$$

Drzewo SLD

czyli $? - P(X)$

$X = 2;$

$X = 3;$

false

Przykład:

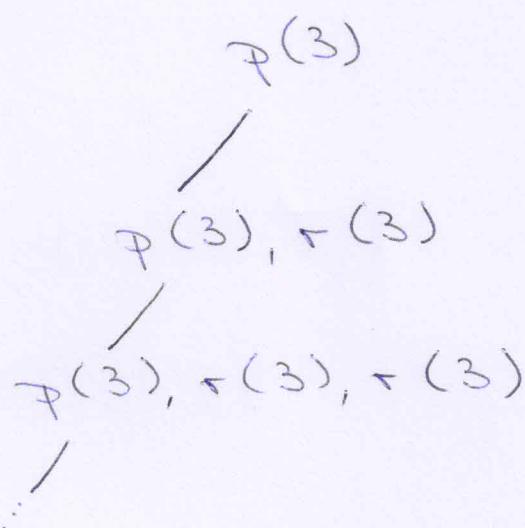
$P(X) :- R(X), T(X).$

$P(3).$

$T(3).$

$? - P(3).$

oczywiście $P(3)$ jest konsekwencją programu, ale

tz. Prolog nie zna jduje poprawnej odpowiedzi - mawet nie terminuje!

więc:

$$\begin{aligned}
 & p(3). \\
 & r(3). \\
 & p(x) :- p(x), r(x).
 \end{aligned}$$

2.4 Funkcje rozkazalne

Funkcje μ-rekurencyjne:

(i) funkcie bazowe

$$s(m) = m + 1$$

$$pr_m^i(x_1, \dots, x_m) = x_i$$

$$c_m^i(x_1, \dots, x_m) = i$$

(iii) schematy

$$(f \circ g_1, \dots, g_k)(x_1, \dots, x_n) = f(g_1(x_1, \dots, x_n), \dots, g_k(x_1, \dots, x_n))$$

$$R_{g,f}(x_1, \dots, x_n, y) =$$

$$\begin{cases} g(x_1, \dots, x_n); y=0 \\ f(x_1, \dots, x_n, y, R_{g,f}(x_1, \dots, x_n, y-1)); y > 0 \end{cases}$$

$$\mu f(x_1, \dots, x_n) =$$

$$\begin{cases} \min M_{f,x_1, \dots, x_n}; M_{f,x_1, \dots, x_n} \neq \emptyset \\ \uparrow \quad \quad \quad ; M_{f,x_1, \dots, x_n} = \emptyset \end{cases}$$

dla

$$M_{f,x_1, \dots, x_n} = \{y \geq 0 \mid f(x_1, \dots, x_n, y) = 0 \wedge \forall k < y: f(x_1, \dots, x_n, k) \downarrow\}$$

Def: Funkcje μ -rekurencyjne \mathcal{Q}_p

$$(i) \{s, p^i_m, c^i_m\} \subseteq \mathcal{Q}_p$$

$$(ii) f, g_1, \dots, g_k \in \mathcal{Q}_p \rightsquigarrow f \circ g_1, \dots, g_k \in \mathcal{Q}_p$$

$$(iii) f, g \in \mathcal{Q}_p \rightsquigarrow R_{g,f} \in \mathcal{Q}_p$$

$$(iv) f \in \mathcal{Q}_p \rightsquigarrow \mu f \in \mathcal{Q}_p$$

(v) \mathcal{Q}_p jest najmniejszą klasą funkcji, która spełnia (i)-(iv).

Pozwól

$g(x) := x$, czyli $g = \text{P}^x_1$.

$f(x, y, z) := z + 1$, czyli $f = s_0 \times \text{P}^z_3$

więc $R_{g,f} \in Q_P$

$$R_{g,f}(x, 0) = g(x) = x = x + 0$$

dla $y > 0$:

$$\begin{aligned} R_{g,f}(x, y) &= f(x, y, R_{g,f}(x, y-1)) \\ &= R_{g,f}(x, y-1) + 1 \\ &\stackrel{\text{z.i.}}{=} (x + (y-1)) + 1 \\ &= x + y \end{aligned}$$

wynik: " $x + y$ " $\in Q_P$

Twierdzenie

$f \in Q_P$ wówczas istnieje maszyna Turinga, która obliczy f .

Def:

Język programowania P jest Turing-zupełny, jeśli w P można programować wszystkie funkcje $f \in Q_P$.

w Prolog:

$s(x, 2) :- 2 \text{ is } x+1.$

$\text{pr}_m^i(x_1, \dots, x_m, x_i).$

$c_m^i(x_1, \dots, x_m, i).$

$k(x_1, \dots, x_m, 2) :- g_1(x_1, \dots, x_m, 2_1),$

\vdots
 $g_k(x_1, \dots, x_m, 2_k),$

$f(2_1, \dots, 2_k, 2).$

$r(x_1, \dots, x_m, 0, 2) :- g(x_1, \dots, x_m, 2).$

$r(x_1, \dots, x_m, y, 2) :- y > 0, \forall \lambda \text{ is } y-1,$

$r(x_1, \dots, x_m, y\lambda, 2\lambda),$

$f(x_1, \dots, x_m, y, 2\lambda, 2).$

$m f(x_1, \dots, x_m, 2) :- h(x_1, \dots, x_m, 0, 2).$

$h(x_1, \dots, x_m, 2, 2) :- f(x_1, \dots, x_m, 2, 0).$

$h(x_1, \dots, x_m, y, 2) :-$

$\forall \lambda \text{ is } y+1,$

$h(x_1, \dots, x_m, y\lambda, 2).$

wynik: Prolog jest Turing-zupełny.